

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistulae - Cod. Aug. perg. 52

[S.l.], [9. Jh.]

Augustinus an Hieronimus

[urn:nbn:de:bsz:31-6736](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6736)

Somino dilectissimo & cultu sincerissimo caritatis obseruando atq; amplectendo fratri & conpro hie
 rommo augustinus pbr. habeo gratiam quod p sub scripta salutatione plenam mihi epistolam red
 didisti. sed breuiorem multo quam te uellem sumere. tuiusmodi a quo tempora quantalibet occu
 pae nullus sermo plixus est. quamquam itaq; nos negotiorum alienoꝝ eoꝝq; secularium curis circū
 stemur. in gentibus tam epistole tue breuitati facile non ignoscerem. nisi cogitarem quam pauca oribus uer
 bis meis reddere. quare aggredere queso istam nobis cum dilectissima conloquutionem nemultum ad nos
 disiungendum licet absente corporali. quamquam simus in dno spū unitate conuincti. etiam si ab stalo
 quiescamus atq; taceamus. et libri quidem quos de ortu dominico elaborasti penes totū tenobis exhibent;
 Si enī propter ea tenon nouimus. quia faciem corporis non uidemus. hoc modo nec ipse tenosti. Nam tu quoq;
 non uider eam faciem. tibi non ob aliud nouus es nisi quia nostri animum tuum. et nos eum non mediocriter
 nouimus. in litteris tuis in quibus benedicimus dnm. quod tibi & nobis omnibusq; fratribus qui tua le
 gunt. et talem dedit. Liber quidam tuus in cetera non diu est ut uenit in manus nostras. quæstio ei
 inscriptio nescimus adhuc. non enī hoc codex ipse ut ad sole. in limari pagina p̄tendebat. ep̄tha prum
 tam appellari dicebat. frater apud quem inuenitur est. quod ei nomen tibi placuisse ut uideretur. crederem
 si eoꝝ tantum uel uitas uel scripta legissemus. quia in defuncti essent. Cum uero multo. et eo tempore
 quo scribebatur. et nunc usq; uiuentium ibi commemorarentur. opuscula miramur. cur hunc ei titu
 lum uel imposueris uel imposuisse credas. sane uulterat conscriptum eundem librum satis ad p̄banus;
 In p̄positione quoq; epistule pauli apostoli ad galatas inuenimus aliquid quod nos moueat. si enim ad
 scripturas sc̄as admittā fuerint uel officiosa mendata. quid in eis remanebit auctoritatis que tandem de
 scripturis illis sententia p̄feratur. Cuius pondere contentiose falsitatis obtestatur in p̄bitas. statumē
 ut tuleris si alū sapit. qui contra naturam dicit illud quod p̄batum erit. honesto aliquo officio scriptorem su
 isse mentatum. Vbi enim hoc non poterit si potuit in ea narratione qua & dicit apostolus ait. que autem scri
 bo uob̄ sic coram dō quia non mentator. Credo affirmare que mentatus coloco ubi dixit p̄tore bar nabes
 cum uiderim quia non recte ingrediuntur ad ueritatem euangelii. Si enim recte illi ingrediebantur. iste
 mentatus est. si autem ibi mentatus est ubi uerum dixit. ambiguum dixerit. ubi hoc dixerit quod
 lector sapit. cum uero contra sensum lectoris aliquid occurrerit officioso mendatio deputabitur. Non enī
 deesse potuerunt cause. cur existimē non solum potuisse. uerum etiam debuisse. mentare. Sed huic regi
 le concede locus non opus est. hanc causam multis uerbis agere. presertim apud te. cui sapientes qui
 den di dictum satis est. nequaquam uero mihi astozauerim ut ingenium tuum diuino donio aureum
 me sobolis dicitur contendam. Nec est quisquam te magis idoneus qui illud emende. neq; enim a me docen
 dus est. quomodo intellegatur quod idem dicit. factus sum iudeus. tamquam iudeus. ut iudeos lucrifac
 rem. et cetera que ibi dicuntur. con passione misericordi non simulatione fallaci. Ita enim egrotus tamquam
 qui in iustia egrotat. non cum se febris habere mentatur. sed cum animo dolentis agit. quem admodū
 sibi et uire uellit. supse egrotare. Nam utiq; iudeus erat xpianus. autem factus. non iudeoꝝ sacramta
 reliquerat. que conuenienter ille populus & legitime tempore quo oportebat acceperat. ideoq; sus
 cepit ea celebranda. cum iam xp̄i esset apostolus. sed ut doceret. non esse pernitiosam his que uellent
 sicut a parentibus plezem acciperant. custodire etiam cum in xp̄o credidissent. non tamen in eis iam
 consuuerent. spem salutis quo p̄ dnm ihm ipsa salus que illis sacramentis significabat aduenerat.

Ideoque gentibus quod insuecos ad fidem reuocauerat onere graui & non necessario nullomodo imponenda esse censebat. Quapropter non ideo peritum emendauit quod pater noster traditiones obseruare quod si facere uelle nec mendaciter nec incongrue facere. Quamuis enim iam supflua tamen solita non nocerent sed quod gentes cogebat iudicare quod nullo modo possit nisi ex sic agere tamquam adhuc etiam post dñi aduentum necessaria saluti forent; quod uehementer per apostolum pauli ueritas disciuit. nec apostolus perit hoc ignorabat sed id faciebat. timentes eos quibus circumcisio erat. ita ipse ut uere correctus est. et paulus uere narrauit. nec scia scriptura que ad fidem posteris estra est admissa ueritate mendacii tota dubia nute & fluctue. non enim potest aut oportet litteris explicari quanta & quam inexplicabilia mala consequantur si hoc concesserimus. Posse autem oportune minusq; periculose demonstrari sicoriam inter nos conloquimur. hoc ergo iudeos paulus dimiserat quod malum habebant & imprimis illud quod ignorantes diuinitatem etiam iustitiam uolentes constituere iustitiam di non sunt subiecti. Deinde quod post passionem & resurrectionem xpi dato ac manifestato sacramento gratie secundum ordinem melchisedech adhuc putabant sacramenta uetera non & consuetudine solemnitate sed & necessitate salutis esse celebranda; que tamen sinum quam fuissent necessaria in fructuose atq; inuiter per machabei martires fuerint. Postremo illud quod predicator et gratia xpi nos iudei tanquam hostes legis persequebantur. hos atque huius modi errores & uita dicit damnata & stercoosa arbitratum ut xpm lucrifaceret non obseruationis legis si more patrie celebrarentur sicut ab ipso celebrate sunt sine ulla salutis necessitate. sicut iudei celebrandas putabant aut fallaci simulatione quod in per se henderat. Nam si propter ea illa sacramenta celebrauit qui simulauit se iudeum ut illos lucrifaceret. cur non eam sacrificauit cum gentibus quia et hiis quis sine lege erant tanquam sine lege factus est ut eos quoq; lucrifaceret. nisi quia & illud fecit ut natura iudeus & hoc totum dixit non ut fallaciter se fingerit esse quod non erat sed ut misericorditer eis ista subueniendum esse sentiret. ac ipse in eodem tempore labore. non scilicet mendicentis hastu sed compacientis affectus sicut eo ipso loco generaliter intulit. factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucrifacerem & sequens conclusio. omnibus omnia factus sum ut omni lucrifacerem. Ad hoc referenda intellegatur ut cuiusq; infirmitatem tanquam se ipsum miserator appareat. Non enim & cum diceret. quis infirmus sum ego non infirmos. infirmitatem alterius simulasse potius quam doluisse uolebat intellegi. Quare atripe obsecro te in gentem & uere xpianam cum caritate seueritatem ad illud opus corrigendum atq; emendandum & palinodia m. uideatur cane. Incomparabiliter enim pulchrid est ueritas xpianorum quam helena grecorum. Proista enim forcius nostri martires aduersus hanc sodomam quam illam illi herodes aduersus troiam dimicauerunt. Neque hoc dico ut oculos cordis rapias quos absit ut amiseris. sed ut aduersus quos cum habeas sanos uigiles. nescio quid simulatione aueristi ut non intenderis que consequantur aduersa. si se mel creditum fuerit posse honeste accipere scriptorem diuinorum librorum in aliqua sui operis parte inueniri. scripseram hinc iam aliquando ad te epistolam que non plura est quia non per te ita cupis ferendum tradideram & qua illud mihi suggestum est cum ista dictarem quod in hac quoque premittere non debui. ut si aliqua est sententia tua eadem que meliore timore meo libentius ignoscas. Si enim aliter sentis uerum quod sentas. nam nisi uerum sit melius esse non potest ut non dicam nulla certe non magna culpa si meus error ueritate fauet si recte in quoquam ueritas potest.

suere mendax; De oriente quod rescribere dignatus es iam sciebam non tantum in eccle-
 siasticis litteris sed in omnibus rebus & ueris que inuenerimus adhibere atque laudare; sed
 si uero et praui respicere atque reprehendere; Sed illud de prudentia doctrinaque tua desi-
 derabam & adhuc desidero ut nota nobis facias ex ipsa eius errata quibus a fide uerita-
 tis ille uis uentus recessisse conuincat. In libro etiam quo cunctos quoque meminisse potui
 isti scriptores ecclesiasticos & eorum scripta commemorasti commodius ut uteretur fieret si nominatis
 eis quos heresiota esse nosti quando ne ipsos quidem praetermittere uoluisset subiungeris etiam in quibus
 auerendi essent quamquam nonnullos etiam praeterieris quod scire cuperem quo consilio factum
 sit; Aut illud uolumen forte onerare noluisti ut commemoratis hereticis non adderis in quibus
 eos catholica damnata auctoritas; Peto ne grauesit litterario labor tuo quo non mediocriter pro
 nri gratiam in latina lingua scorum studia & accendisti & adiuuisti id quod tibi per humilitatem mea
 fraternam caritatem indicasti occupationis tuae sinum omnium hereticorum per uersa dogmata quae recti-
 dinem fidei christiane usque ad hoc tempus uel imprudentia uel per uicinia deprauare conatus sunt. uno
 libello breuiter de gesta ecclesiae innotuam eorum quibus aut non uacat propter alia negotia aut non ualent
 propter alienam linguam tam multa legere atque cognoscere diu te rogamus nisi hoc solerit esse iudicium
 minus de caritate praesumeris; hunc in uerba paulum fratrem nostrum in christo multam commendo
 benignitatem tuam cuius in nostris regionibus & estimationi bonum coram deo testimonium praestabit.

ITEM SANCTI AVUSTINI GREGORII TERTII NICOLAI EPISCOPI

Domino karissimo & desideratissimo & honorando in christo fratri & conprohiero hieronimo augustinus in dno
 salutem; Audiui per uenisse in manus tuas litteras meas sed quod adhuc rescripta non merui
 nequaquam imputaui tui dilectionis tui aliquid exculdubio in peccamentum fuit. unde agnosco
 a me dnm potius deprecandum ut tua uoluntati de facultate mittendi quod rescripse-
 ris; Nam rescribendi iam dedit quia cum uolueris facillime poteris; Etiam hoc ad me sane placuit est
 utrum quidem credere dubitauit; Sed hinc quoque tibi aliquid utrum scriberem dubitare non debuit;
 Hoc autem breue est suggestum caritati tuae a me scio quibus fratribus dictum mihi est quod librum
 aduersus te scripserim. romanamque miserim hoc falsum esse noueris dnm testor hoc me non fecisse; Sed si se-
 te aliqua in aliquibus scripturis meis repperi unius in quibus aliquid quam tu sensisse reperi-
 non contra redidit sed quod mihi uidebatur a me scriptum esse puto te debere cognoscere. aut si cognosci
 non potest credere ita sane hoc dixit ut ego non tantum paratus sim si quid te in meis scriptis
 mouerit fraterne accipere. quid contra sentias aut de correctione mea. aut de ipsa beniuolentia gauisurus;
 Verum etiam hoc te postulem atque flagitem osiliuissis. et si non cohabitames aliam uicino te in dno perfrui
 ad crebrum & dulce conloquium; Sed quia id non est datum peto in hoc ipsum quod in christo qua possunt
 simul simul conseruari studeas & augeti accipias. & scripta quam uis rara non spernere; saluta-
 obsequio meo scilicet fratrem paulinarianum & omnes fratres quicquid accere in dno gaudent memor
 nostri & audiat ad dno in omni scio desiderio domine karissime & desideratissime & honorande in christo
 frater; INCIPIT SANCTI HERONIMI TRESBITANI

Domino uere scio ac beatissimo pape augustino hieronimus in dno salutem. In ipso perfectionis articulo scilicet filii
 nostri asterii necessarii mei beatitudinis uis littere super uenerunt quibus scis fecisti contra par-
 uitatem meam librum romanam non misisse. hoc nec ego factum audieram. sed epistole cuiusdam